

LIBER SECVNDVS

XLVI

nō est dubitatio. Sic alibi: Pntemq; viris intentat oia mortē. Nouerca: Nouerca pprie ē quæ defuncta priore vxore noua accipit vxor. q; filio ex priore nato plit: qm̄ n̄ ē cō p̄ Xi. i. noua princeps. Victric' autē ē quē mulier defuncto marito nouum accipit maritū q; prafit filio ex defuncto fupstiti dicitur quia me- tum illi prebeat. Membris. Quia venenū p oim membroy venas difcurrit. Et fi non aliū. Quafi dicat q; solo odore differt a lauro. Baetra. Quæ & zariaſpa teſte ſtrabone dicitur regio eſt ſupra plidem Ba- Baetra. Baetra urbs eſt Baetriae regionis caput a Baetro amne dicta. Indi. Prim' e romanis Traian' bellū indis intulit. Pāthua. Ait Pli. Tbus nō niſi in iſta pte Acabix naſci: & in filua cui' longitudo. xx. denos non excedat: cū chen' .xl. ſtadia amplectat. i. qnq; milia paſſuū & latitudo ſit dimidio breuior. Columella tñ dicit ſua tempeſtate plantā thuris romæ coaluiſſe. Laudibus italia. miro artificio p̄ſeqtur laudes italiae. Res aut poſita eſt in genere demonſtratio. Et qm̄ vna quæq; res laudes ſumit a bonis ai corpis & for- tunæ: appellabimus hic bona ai italiae egregios viros: eorūq; imortales virtutes. Bona corpis cotinēt natura ſitūq; regionis. Bona fortunæ como de appellabim' urbes ædificiaq; reliq; & alia egregia opera būano artificio cōſecta. Sumit aut laudes nō ſolū a bonis q; aſſunt: verūctiam a peſtibus q; abſunt. Nā ea res tū demū p̄fecta abſolutaq; eſt: q; & oi vitio exita: & oi virtute ornata exiit. Demōſtrat igr̄ bonita- tē ab excellentia frequentiaq; viroy. Demōſtrat vilitatē facultatēq; ad res om̄s cōſequecda ab eadem re: & a copia multa: maximūq; reoy. Demōſtrat deniq; ab effectu: q; tñ impiū ſibi pepererit. Hæc loca n. t. Fabula Iasonis atq; medeæ nota eſt apud Naſonē. Sed q; de medea ſcribat Dio do. ſiculus breuius per- ſtringā. Soli duos fuiſſe filios refert Aecetæ & p̄ſen & illū colchoy: hunc Tauricæ regionis regē: ſed vrū- q; crudelitate inſignē. Perſem aut Hecate filia habuiſſe quæ patre crudelior exiit. Nā cum venatione delectaret boies p̄ ſeris arcu interimebat & venenis peſtiferis opam dans: id q; acōnitu dicit adinuenit Venena aut experiebat illa hoſpitiū cibis admiceſ. Patre aut veneno cū extinxiſſet regnū ſibi v̄dicauit Poſt hæc cōdidit templū diana: cui hoſtia būana ſacrificarent. Ex Aecetæ patruo Circe & Medeam fili- as pepit & agialeū filiu Et Circe in venificiis cūctos ſupauit oim herbaoy viribus cognitis: & altera alte- rum pharmacooy genus qd ad beniuolentiā valet inuenit. Inde ſarmata: regi qd aliq; ſtyben vocarunt data illū veneno interemit. & cū iam occupato regno multa crudelitate ſciſſet: pulſa inde inſulā deſertam apud oceanū occupauit: vel potius in italia fugies p̄montoriū ab ea deinceps Circeū dictū tenuit. Me- dea eaſdem artes & a matre & a forore edoſta longe diuerſa uita fuit. Nā hoſpites quoad potuit ſp̄ ſer- uauit illos modo præcibus a patre liberās: modo p̄ ſe e vinculis emittens. At pater & ſua crudelitate & vxoris ſuaſu ſuſpectā habēs in liberā custodia tradidit. Medea aut effugiēs in ſolis lucū q; iuxta mare eſt eo tpe quo argonautæ ex Taurica deuēti appulerūt peruenit. Noctū q; ad lucū accedēs legem de ho- ſpitibus maſtan dis ab ea audiuerūt: Sed ſeci virginis maſuetudine ſuū illi cōſiliū aperuerūt. At illa & quæ eſſent picula adenda expoſuit: & ſe auxiliatricē futurā promiſit. Et Iason iureiurando ſe illā vxorem ducturū ſp̄opōdit. Erat pellex arietis: quā ex quodā oraculo Pbryxus nouerca fugies: arietē ſacrificans in tēplo martis ſuſpedit. Poſt hæc regnati Aecetæ dati eſt oraculum: tūc illū moriturū cū aduenā pellem auferrent. Hæc q; de cauſa & propter ſimul innatā crudelitate morem maſtandoy hoſpitiū induxit quo illos ne in ſuū regnum venirent abſtineret. Lucū aut ip̄m circūducto muro muniuic: cuſtodelq; ex tauri- ca regione multos reduxit. Hinc fabulæ a græcis fictæ a tauris ignē ſpirantibus cuſto diri lucū. Nā tauri dicti ſunt. ſ. p̄pter nominis ſimilitudinē: & p̄pter crudelitate humanay hoſtiay ignis adhibitus eſt. Per ſerpentem aut monſtruofā crudelitate intellexerūt. Dixerūt aut arietē veſtum eſſe: quoniam eius nauis prora arietē pictā habuit. Alii dicit ſcythay regē q; Aecetæ gener erat eo tpe in colchos deuēſſe: quo cōſigit Pbryxū cum p̄ædagoſo captum: eūq; cū adamaret a loco dono accepſſe: quem cū pro filio ha- buiſſet regnū ſibi reliquit. P̄ædagoſū aut q; crios. i. aries noiabat diis maſtavit: pellexq; decorari in tem- plo ex quadā lege ſuſpedit. Et cū oraculū extitiſſet periturū regē cū ipſa pellex ab aduentis diriperet eam: deaurauit. & diligēter cuſto die dā tradidit. Medea aut argonautas ad lucū dā duxit: & vniens ad por- tas urbis: quā ſybarim dicunt in qua erat colchoy regia: q; nocturno tpe clauſæ erant vigiles tauricæ ap- pellauit. At milites illi v̄tote regis filix ſtatim aperuerunt. Illi impetu factō ac cuſtodibus partim exiſ- partim fugatis pellem arripuerunt: ac cuſtigio ad naues rediere. Aecetes argonautas inſectatus primo co- greſſit Iphitū Euryſthei filium. Mox urgente Meleagro & ipſe rex interceptus: eſt & multi colchi reliq; in fugam verſi. Iason aut & cleare Atalantay & Tbeſpiadas vulneratos paucis diebus Medea radici- bus herbay ſanauit. Hæc dīodo. Poeta aut nō h̄iſtoriam ſed fabulā quæ notiffima eſt p̄ſequit. Graui- da: vt oſtendat nō modo eſſe fruges ſed optimas & copioſas. Maſſicus. Mons eſt campanix olim Mi- ueruz facer: cui' in radicibus ſurrentum eſt vbi fiunt optima vina. Nam ſtrabo cū de cāpania ſcribat ad- dit: Hinc romam optima vina aduehi: Falerna ſcena & calena: quibus ſurrentina cotendit. Facto ei nu- per eoy periculo qm̄ longā accipiūt vetuſtatē. Bellator. Quis hoc epicheū homini pprie accōmodan- dum ſit tñ equus n̄ ſcīo qua innata prudentia equidem veluti ratone vtens mirifice in pralio iuuat.

Nouerca
Victricus

Baetra.

Tauri

Pædago-
sus

Maſſicus

Clitum-
nus.

Hinc albi ditumne greges: & maxima taurus
 Victima ſæpe tuo pluſi flumine ſacro
 Romanos ad templa decum duxere triūphos.
 Hic ver aſſiduū: atq; alienis menſibus æſtas.

Seſe. a. i. qm̄ dicat de induſtria & n̄ naturali motu magnanimitatē i ingreſſu oſtendat. SER. Hinc alibi ditine greges & maxi- ma taur' victima. ditine vocatur? Cliti- nus aut flui' ē in Maſſania: q; ps vmbriae ptis tuſcie de quo flumio dicit Pli. in hiſto- ria naturali: q; animalia quæ cū potuerūt